

[Bjerring.]

Hvad Afgiftsloven angaar, skal jeg udtale min Tilfredshed med, at Afgiften nu ordnes ved en særlig Lov, saaledes at der kan foretages Ændringer i denne, uden at det berører selve Apotekerloven, saa man ikke skal finde det nødvendigt at tage hele Apotekerloven op til Drøftelse, hver Gang man vil foretage en Ændring i Afgifterne. Det er ogsaa et Fremskridt, at Afgiften fremtidig kommer til at hvile saavel paa Apotekets Nettoindtægt som paa Omsætningen.

Paa mit Partis Vegne kan jeg tilsige den højtærede Indenrigsminister vor Støtte til disse Lovforslags Gennemførelse. Vi anerkender de Principper, der er nedlagt i dem; det gælder særlig Hovedpunkterne, Afløsningen af de reelle, salgbare Privilegier, Indførelsen af Kontrol med Specialiteter, Laan af Apotekerfondens Midler til Etablissement, og ligeledes de Principper, hvorpaa Lovforslaget om Apotekerafgift hviler. Det vilde efter min Mening være klogt af de reelle Privilegiens Indehavere, om de forstod Tidens Krav og efter bedste Evne medvirkede til denne Sags Løsning. Der er ingen Tvivl om, at de her forelagte Forslag har Tilslutning fra langt den overvejende Del af Befolkningen, og Principperne i dem vil vise sig at være de sejrende, selv om Apotekerne vil gaa nok saa stærkt imod en sund Udvikling paa dette Omraade. Thi en Reform af Apotekervæsenet maa nødvendigvis komme. Skulde der, set fra et Apotekerstandpunkt, være en eller anden mindre velsmagende Pille i Forslagene, saa vil det efter min Mening være klogest at spise denne, da en Udsættelse af Sagens Løsning kun vil bevirke, at der senere bliver budt Apotekerstanden flere og endnu mere bitre Piller. Om Enkeltheder kan der selvfølgelig forhandles, og der vil ogsaa fra mit Partis Side blive vist Forhandlingsvillie, men jeg vil dog straks sige, at fra Hovedprincipperne kan der ikke afviges. Nu har Apotekerspørgsmaalet staaet paa Dagsordenen siden 1842, fra Enevældens Tid. I 89 Aar har dette Spørgsmaal staaet paa Dagsordenen herhjemme, og nu kræver det sin Løsning. Jeg læste for nogle Dage siden en Pjece, skrevet af en kendt og anset Apoteker i København, og som Motto for denne stod der: Alle personlige Interesser

maa vige for Almeninteresserne. Jeg kan gøre denne Apotekers Ord til mine, og det, der sker her, er netop, at Almeninteresserne sættes i Højsædet og de personlige Interesser kommer i Baggrunden; dette har været Ledetraaden i de her foreliggende Forslag.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale de foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

Inger Gautier Schmit: Det foreliggende Forslag om Apotekervæsenet tilsigter jo at knytte de forskellige Traade, som er spundet her inde paa Rigsdagen gennem Aarene lige fra Fredrik Bajers Dage, til et samlet Hele; og jeg kan paa mit Partis Vegne tilsige den højtærede Indenrigsminister et velvilligt Samarbejde til dette Formaalets Løsning.

Apotekervæsenet i Danmark er jo et meget mærkeligt og alsidigt Væsen, hvor de forskellige Forhold er blandet mellem hinanden. Det raader over salgbare Privilegier, over arvelige Privilegier, over personlige Bevillinger. Det omfatter statskontrolleret Medicin og fastlagte Priser paa Medicin; det omfatter en Apotekerfond med forskellige Opgaver; det omfatter et vist Pensionsforhold for forskellige Medlemmer af Apotekervæsenet; det omfatter fastlagte Forhold mellem en Apoteker og hans Medhjælpere — jeg tænker her paa de fastlagte Lønningsforhold og paa dette, at man paa et bestemt Tidspunkt er enedes om at begrænse Tilgangen til Faget —, og det omfatter, hvad Medhjælperne angaar, en ganske særpræget Lønningsordning, man kan egentlig sige: af et vist kommunistisk Præg, idet det jo er en Slags Puljeordning, hvor en Del af Indtægten, af Lønnen, fordeles i Forhold til Alder, altsaa efter et Slags Kammeratskabssystem. Endelig omfatter Apotekervæsenet jo ogsaa en vidt udstrakt Fabriksvirksomhed, som er ganske ukontrolleret af Sundhedsstyrelsen, og som i Aarenes Løb har faaet en overordentlig stor Udbredelse. Man kan altsaa sige, at Apotekervæsenet i Danmark har den ejendommelige Form, at det strækker sig næsten fra Enevælde til kommunistiske Tilstande, fra statsfastsatte Priser til den helt fri Handel uden Kontrol.

At der behøves en vis Form om dette Væsen, erkender vi fra Venstres Side, og vi